

ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΠΟΤΕ ΤΟ ΚΕΡΑΜΙΔΙ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΜΑΣ, ΚΕΡΑΜΙΔΑ ΣΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ.

Στις 23/4 οι δυνάμεις καταστολής με μια εντυπωσιακή επιχείρηση επανακατέλεβαν το εδώ και 4,5 χρόνια κατελειμένο κτίριο της οδού Κρίσπου 7.

Η κατάληψη που πήρε το όνομα Villa Βαρβάρα, έγινε, αναδυνκνείοντας έμπρακτα αυτό που όλοι μας ελπίζουμε: τα σπίτια να ανήκουν σε αυτούς που τα φτιάχνουν και τα έχουν ανάγκη. Ενάντια σε αυτούς που εξασφαλίζουν μια άνετη διαβίωση στις

ΕΝΑΝΤΙΑ

πλάτες μας ζώντας πλούσια από τα νοίκια και τη δουλειά μας, ένα έγκλημα που τελείται νόμιμα μέσα από το δικαίωμα της ατομικής ιδιοκτησίας. Οι ιδιοκτήτες μας κατέχουν τις μηχανές, οι ιδιοκτήτες μας κατέχουν την πολεοδομία, οι ιδιοκτήτες μας κατέχουν την πόλη, οι

ιδιοκτήτες μας αποφασίζουν για το μοντέλο της ανάπτυξης, οι ιδιοκτήτες μας αποφασίζουν για ειρήνη και για πόλεμο, οι ιδιοκτήτες μας διευθύνουν τις ζωές μας έξω και ενάντια από τις επιλογές και τις ανάγκες μας.

Αυτό που ως τώρα δοκίμαζαν να πραγματώσουν οι καταληψίες της Villa Βαρβάρα ήταν να αρνηθούν αυτό το καθεστώς των ιδιοκτητών. Να αρνηθούν τις αλλοτριωτικές και αλλοτριωμένες σχέσεις, τις σχέσεις που μετράνε μόνο αν είσαι ένα σκαλί πάνω ή ένα σκαλί κάτω στη σκάλα της ιεραρχίας και του πλούτου. Να αρνηθούν την οικογενειακή εστία του πατέρα αφέντη. Να αποποιηθούν τη φιγούρα αυτού που δουλεύει ίσα ίσα για να επιβιώσει - που όταν το καταφέρνει είναι δυστυχισμένος γιατί είναι μόνος κι απομονωμένος - που βαριέται τη ζωή του και η απάντηση που δίνει σε όλα είναι "δεν βαριέσαι...". Αυτό που προσπάθησαν ήταν να μη φτιάξουν ένα ιδιωτικό καταφύγιο, αλλά να βρεθούν δίπλα σε αυτούς που δίνουν τους δικούς τους αγώνες. Αυτό που θέλαν ήταν να συμμετάσχουν στη δημιουργία ενός νέου κόσμου μέσα στο καβούκι του παλιού. Ενός κόσμου σχέσεων ισοτιμίας, ελευθερίας και αξιοπρέπειας ανάμεσα σε πραγματικούς ανθρώπους. Ενός κόσμου που να μην καταστρέφει τις σκέψεις μας, τα συναισθήματά μας, την ίδια μας την ύπαρξη. Και φυσικά τίποτα από όλα αυτά δεν ήταν δυνατό να ανεχθούν οι ιδιοκτήτες αυτής της κοινωνίας...

Πάνε λίγα χρόνια τώρα που τα αφεντικά κάνουν γνωστά τα σχέδια τους για τη Θεσσαλονίκη. Η πόλη ορμητήριο για τον οικονομικό έλεγχο της περιοχής, που ήδη αναβαθμίζεται σε επιχειρηματικό κέντρο των βαλκανίων, χρειάζεται και το αντίστοιχο πρόσωπο. Χρειάζεται να αποκτήσει την αίγλη μιας πρωτοκοσμικής μητρόπολης. Η "πολιτιστική πρωτεύουσα" δεν ήταν παρά το φανταζι περιτύλιγμα της καπιταλιστικής πρωτεύουσας. Ένα δώρο των αφεντικών στους εαυτούς τους, αφού κατάφεραν να γίνουν ο "νούμερο ένα" παράγοντας εδώ γύρω.

Η "πολιτιστική πρωτεύουσα" τους έδωσε μια πρώτης τάξης ευκαιρία για την επαναδόμηση της πόλης, για να ακριβήνει η χρήση της γης σε κάποιες περιοχές της, για να διωχτούν ολοκληρωτικά οι άνθρωποι από κάποιες άλλες, ώστε να

ΣΤΗ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

μετατραπούν σε εμπορικές ζώνες ή ζώνες διασκέδασης.

Η πόλη χρειάζεται να ξαναχαράξει αυστηρότερα τα όρια μεταξύ των περιοχών της, με βασικό σύνορο τον πλούτο.

Μέσα στα σχέδια των αφεντικών για τον πλήρη διαχωρισμό των γκέτο των φτωχών από τις περιοχές των πλούσιων, και την κατάκτηση των χώρων συνάντησης από το εμπόρευμα, εξέχουσα θέση κατέχει αυτό που ονομάστηκε "ανάπλαση" της άνω Πόλης. Μέσα από υποσχέσεις, κομπίνες και σκάνδαλα οι εργολάβοι πιέζουν για την περιβόητη ανάπλαση της άνω Πόλης, μια που η περιοχή είναι από τις λίγες στη Θεσσαλονίκη την οποία έχουν αφήσει "ανεκμετάλλευτη". Έχοντας σα σκοπό τη δημιουργία μιας "γραφικής" και φυσικά ακριβής περιοχής, μιας ζώνης κατανάλωσης "ελεύθερου" χρόνου, θα εκδιώξουν τους φτωχούς και μισθοσυντηρούμενους της περιοχής, που δεν έχουν ιδιόκτητη κατοικία μια που τα ενοίκια θα φτάσουν στα ύψη.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια κινήθηκε ο Δήμος όταν το καλοκαίρι που πέρασε θέλησε να γκρεμίσει τα σπίτια γύρω από το τείχος (τα γνωστά καστρόπληκτα). Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια διέταξε την καταστολή και την εκκένωση της Villa Βαρβάρα. Όχι μόνο γιατί δεν χωρούσε στην λουστραρισμένη εικόνα που θέλει να δώσει στην περιοχή αλλά και γιατί αποτελούσε την έμπρακτη και καθημερινή άρνηση της "νομιμότητας" που θέλει πάνω από το 25% των τωρινών κατοίκων της άνω Πόλης να μετακινηθεί προς άλλες, φυσικά πιο υποβαθμισμένες, περιοχές της πόλης.

Η Villa Βαρβάρα, λοιπόν, στο στόχαστρο της καταστολής, όμως εμείς στεκόμαστε δίπλα της αλληλέγγυοι, κι αυτό όχι

ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

μόνο γιατί δεν

έχουμε καμία όρεξη να ανεχτούμε τα πανηγύρια τους και να υποστούμε τις ορέξεις τους. Η Villa Βαρβάρα καταστάθηκε και μεις θα την υπερασπιστούμε γιατί ήταν ένα σημαντικό εγχείρημα ενάντια σε ό,τι μας καταστρέφει σε αυτή την πόλη. Η Villa Βαρβάρα καταστάθηκε και μεις θα την υπερασπιστούμε γιατί ούτως ή άλλως έχουμε ανοιχτούς λογαριασμούς με τα αφεντικά. Η Villa Βαρβάρα καταστάθηκε και μεις θα την υπερασπιστούμε, όχι γιατί αποτελεί ένα "παράδεισο αντίστασης", αλλά γιατί η ύπαρξή της ήταν μέρος του αγώνα ενάντια στους ιδιοκτήτες της πόλης, του χρόνου, της ζωής μας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ VILLA BARBARA

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Καμάρα, 28/4, 6.00 μ.μ.

συνδικάτο
σαλταδόρων